

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 15 май 2019 г.
(OR. en)

2018/0104 (COD)

PE-CONS 70/19

JAI 228
FRONT 85
VISA 45
FAUXDOC 19
IA 85
FREMP 30
CODEC 559

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

**относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза
и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза
и на членовете на техните семейства,
които упражняват правото си на свободно движение**

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 21, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура²,

---

¹ ОВ С 367, 10.10.2018 г., стр. 78.

² Позиция на Европейския парламент от 4 април 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от ...

като имат предвид, че:

- (1) В Договора за Европейския Съюз (ДЕС) бе решено да се улесни свободното движение на хора и същевременно да се гарантира безопасността и сигурността на народите, като се установи пространство на свобода, сигурност и правосъдие в съответствие с разпоредбите на ДЕС и на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- (2) Гражданството на Съюза дава на всеки гражданин на Съюза правото на свободно движение при спазване на определени ограничения и условия. Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹ привежда в действие това право. Член 45 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) също предвижда свобода на движение и пребиваване. Свободата на движение предполага правото на напускане и влизане на територията на държавите членки с валидна лична карта или паспорт.
- (3) Съгласно Директива 2004/38/ЕО държавите членки издават и подновяват лични карти или паспорти на своите граждани в съответствие със своето национално право. Освен това посочената директива предвижда, че държавите членки могат да изискват от гражданите на Съюза и членовете на техните семейства да се регистрират пред съответните власти. Държавите членки са длъжни да издават удостоверения за регистрация на гражданите на Съюза при условията, предвидени в директивата. Съгласно посочената директива държавите членки също така са длъжни да издават карти за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, и при поискване – да издават документи, удостоверяващи постоянно пребиваване, и да издават карти за постоянно пребиваване.

---

¹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

- (4) В Директива 2004/38/ЕО се предвижда, че държавите членки могат да приемат необходимите мерки за отказване, прекратяване или отнемане на някое от правата, предоставени с посочената директива, в случаи на злоупотреба с права или измама. Подправянето на документи или лъжливото представяне на съществени факти, свързани с условията за правото на пребиваване, бяха определени като типични случаи на измами в контекста на посочената директива.
- (5) Съществуват значителни разлики между степента на защита на националните лични карти, издавани от държавите членки, и на разрешенията за пребиваване за граждани на Съюза, които пребивават в друга държава членка, и за членовете на техните семейства. Тези разлики увеличават риска от подправяне на документи и документни измами и водят до практически трудности за гражданите, когато те желаят да упражняват правото си на свободно движение. Статистическите данни на Мрежата на Европейския съюз за анализ на риска от документни измами сочат, че с течение на времето броят на инцидентите с подправени лични карти се е увеличил.
- (6) В своето съобщение от 14 септември 2016 г., озаглавено „Повишаване на сигурността в свят на мобилност: подобряване на информационния обмен в борбата срещу тероризма и по-сигурни външни граници“, Комисията подчерта, че сигурността на документите за пътуване и документи за самоличност е от решаващо значение, винаги когато е необходимо да се установи без съмнение самоличността на дадено лице, и обяви, че ще представи план за действие с цел справяне с измамите с документи за пътуване. Съгласно посоченото съобщение един подобрен подход разчита на надеждни системи за предотвратяване на злоупотребите и заплахите за вътрешната сигурност, произтичащи от пропуски в сигурността на документите, и по-специално във връзка с тероризма и с трансграничната престъпност.

- (7) Съгласно Плана за действие на Комисията от 8 декември 2016 г. за укрепване на европейския отговор по отношение на измамите с документи за пътуване (наричан по-нататък „Плана за действие от 2016 г.“) най-малко три четвърти от подправените документи, открити по външните граници, но и в пространството без проверки по вътрешните граници, са били представени като издадени от държавите членки и от асоциираните към Шенген държави. Националните лични карти с по-ниска степен на защита, издавани от държавите членки, са най-често откриваните неистински документи, използвани за пътувания в рамките на Шенгенското пространство.
- (8) За да се предотвратят измамите със самоличност, държавите членки следва да гарантират, че изготвянето на неистински идентификационни документи и преправянето на идентификационни документи и използването на такива неистински или преправени документи се наказват по подходящ начин от националното им право.
- (9) В Плана за действие от 2016 г. беше разгледан рискът от подправени личните карти и документите за пребиваване. В Плана за действие от 2016 г. и Доклада за гражданството на ЕС за 2017 г. Комисията пое ангажимент да се анализират варианти на политиката за повишаване на сигурността на личните карти и документите за пребиваване.
- (10) Съгласно Плана за действие от 2016 г. за издаването на автентични и защитени лични карти са необходими надежден процес на регистрация на самоличността и защитени първични документи в подкрепа на процеса на заявяване. Комисията, държавите членки и съответните агенции на Съюза следва да продължат да работят заедно, за да се намали уязвимостта на първичните документи спрямо измами, като се има предвид все по-честото използване на неистински документи за легитимация.

- (11) Настоящият регламент не изисква от държавите членки да въвеждат лични карти или документи за пребиваване, когато такива не са предвидени в националното право, и не засяга компетентността на държавите членки да издават други документи за пребиваване съгласно националното право, които са извън приложното поле на правото на Съюза, например карти за пребиваване, издавани на всички жители на територията, независимо от тяхното гражданство.
- (12) Настоящият регламент не възпрепятства държавите членки да приемат по недискриминационен начин документи, различни от документите за пътуване, с цел установяване на самоличността, например свидетелства за управление на моторни превозни средства.
- (13) Идентификационни документи, издавани на граждани, чиито права на свободно движение са ограничени в съответствие с правото на Съюза или с националното право, и в които изрично е посочено, че не могат да се използват като документи за пътуване, не следва да се считат за попадащи в обхвата на настоящия регламент.
- (14) Документи за пътуване, съответстващи на част 5 от документ 9303 на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) относно машинночитаемите документи за пътуване (седмо издание, 2015 г.) (наричан по-нататък „документ 9303 на ИКАО“), които не служат за установяване на самоличността в издаващите държави членки, например издаваната от Ирландия паспортна карта, не следва да се считат за попадащи в обхвата на настоящия регламент.

- (15) Настоящият регламент не засяга използването на лични карти и документи за пребиваване с функция за електронна идентификация от страна на държавите членки за други цели, нито засяга правилата, установени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета¹, който предвижда взаимно признаване в целия Съюз на електронната идентификация при достъпа до обществени услуги и помага на гражданите, които се преместват в друга държава членка, като изисква съвместното признаване на средствата за електронна идентификация при определени условия. Подобрените лични карти следва да гарантират по-лесно установяване на самоличността и да допринасят за по-добър достъп до услуги.
- (16) За правилната проверка на личните карти и документите за пребиваване се изисква държавите членки да използват правилното заглавие за всеки вид документ, обхванат от настоящия регламент. За да се улесни проверката на документите, обхванати от настоящия регламент, в други държави членки, заглавието на документа следва да фигурира на поне още един допълнителен официален език на институциите на Съюза. Когато държавите членки вече използват за личните карти твърдо установени наименования, различни от заглавието „лична карта“, следва да могат да продължат да ги използват в официалния си език или езици. Въпреки това в бъдеще не следва да се въведат нови наименования.

---

¹ Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

- (17) Защитните елементи са необходими, за да се провери дали документът е автентичен и да се установи самоличността на дадено лице. Установяването на минимални стандарти за сигурност и включването на биометрични данни в личните карти и в картите за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, са важни стъпки за по-сигурното им използване в Съюза. Включването на такива биометрични идентификатори следва да даде възможност на гражданите на Съюза да се възползват в пълна степен от своите права на свободно движение.
- (18) Запаметяването на портретна снимка и два пръстови отпечатъка (наричани по-нататък „биометрични данни“) върху личните карти и картите за пребиваване, както вече е предвидено за биометричните паспорти и разрешенията за пребиваване на граждани на трети държави, представлява подходяща комбинация от надеждно установяване на самоличността и удостоверяване на автентичността с намален риск от измами, с цел увеличаване на сигурността на личните карти и картите за пребиваване.
- (19) Като обща практика за проверка на автентичността на документа и самоличността на притежателя, държавите членки следва преди всичко да проверяват портретната снимка и когато е необходимо – да потвърждават без съмнение автентичността на документа и самоличността на притежателя; държавите членки следва да проверяват и пръстовите отпечатъци.
- (20) Държавите членки следва да гарантират, че в случаите, когато проверката на биометричните данни не потвърди автентичността на документа или самоличността на неговия притежател, се извършва задължителна ръчна проверка от квалифициран персонал.

- (21) Настоящият регламент не предоставя правно основание за създаването или поддържането на бази данни на национално равнище за съхраняването на биометрични данни в държавите членки – това е въпрос на националното право, което трябва да бъде в съответствие с правото на Съюза относно защитата на данните. Освен това настоящият регламент не предоставя правно основание и за създаването или поддържането на централизирана база данни на равнището на Съюза.
- (22) Биометричните данни следва да се събират и съхраняват в носителя на информацията на личните карти и документите за пребиваване с цел проверка на автентичността на документа и самоличността на притежателя. Такава проверка следва да се извършва само от надлежно оправомощени служители и само когато представянето на документа се изисква от закона. Освен това биометричните данни, съхранявани с цел персонализацията на личните карти или документите за пребиваване, следва да се съхраняват при висока степен на защита само до датата на връчване на документа и в никакъв случай да не се съхраняват повече от 90 дни след датата на издаване на документа. След изтичането на въпросния период тези биометрични данни следва незабавно да се изтриват или унищожават. Това не следва да засяга никаква друга обработка на тези данни в съответствие с правото на Съюза и с националното право относно защитата на данните.
- (23) За целите на настоящия регламент следва да се вземат предвид спецификациите, установени в документ 9303 на ICAO, които осигуряват оперативна съвместимост в световен план, включително във връзка с машинната четимост и използването на визуална проверка.

- (24) Държавите членки следва да могат да решават дали да включат пола на дадено лице в документ, обхванат от настоящия регламент. Когато държава членка включва пола на дадено лице в такъв документ, следва да се използват спецификациите „F“, „M“ или „X“ от документ 9303 на ИКАО, или по целесъобразност, съответстващите инициали от една буква, използвани в езика или езиците на съответната държава членка.
- (25) На Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителните правомощия, за да се гарантира, че бъдещите стандарти за сигурност и технически спецификации, приети съгласно Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета¹, са надлежно взети предвид, когато е целесъобразно, за личните карти и картите за пребиваване. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета². За тази цел Комисията следва да бъде подпомагана от комитета, създаден съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета³. Когато е необходимо, следва да е възможно приетите актове за изпълнение да останат секретни, за да се предотврати рискът от преправяне и изготвяне неистински документи.

---

¹ Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

³ Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 г. за определяне на единен формат за визи (ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1).

- (26) Държавите членки следва да гарантират, че имат въведени подходящи и ефективни процедури за събиране на биометрични идентификатори и тези процедури са в съответствие с правата и принципите, посочени в Хартата, в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Държавите членки следва да гарантират, че висшият интерес на детето е първостепенно съображение по време на процедурата по събиране. За тази цел квалифицираните служители следва да получават подходящо обучение относно съобразените с децата практики за събиране на биометрични идентификатори.
- (27) Ако възникнат трудности при събирането на биометрични идентификатори, държавите членки следва да гарантират наличието на подходящи процедури, за да се зачита запазването на достойнството на съответното лице. Поради това следва да бъдат вземани предвид специфични съображения, свързани с пола, както и специфичните нужди на децата и на уязвимите лица.
- (28) Въвеждането на минимални стандарти за сигурност и за формата на личните карти следва да позволи на държавите членки да разчитат на автентичността на тези документи, когато гражданите на Съюза упражняват правото си на свободно движение. Въвеждането на по-строги стандарти за защита следва да предостави достатъчно гаранции на публичните органи и на частните субекти, за да им се даде възможност да разчитат на автентичността на личните карти, когато се използват от гражданите на Съюза с цел установяване на самоличността.

- (29) Отличителен знак под формата на двубуквен код на държавата членка, която издава документа, отпечатан в негатив в син правоъгълник и ограден от 12 жълти звезди, улеснява визуалната проверка на документа, особено когато притежателят упражнява правото си на свободно движение.
- (30) Въпреки че се запазва възможността за определяне на допълнителни национални елементи, държавите членки следва да гарантират, че тези елементи не намаляват ефективността на общите защитни елементи или че не въздействат отрицателно върху трансграничната съвместимост на личните карти, като например възможността личните карти да могат да бъдат прочитани от устройства, използвани от държави членки, различни от тези, които издават личните карти.
- (31) Въвеждането на стандарти за сигурност в личните карти и в картите за пребиваване на членовете на семейството, които не са граждани на държава членка, не следва да води до непропорционално увеличение на таксите за гражданите на Съюза и на трети държави. Държавите членки следва да вземат предвид този принцип при обявяването на покани за участие в тържни процедури.
- (32) Държавите членки следва да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че биометричните данни правилно идентифицират лицето, на което е издадена лична карта. За тази цел държавите членки могат да обмислят събирането на биометрични идентификатори, особено портретната снимка, посредством записване на живо от страна на националните органи, издаващи лични карти.

- (33) Държавите членки следва да обменят помежду си такава информация, която е необходима за достъп до, удостоверяване на автентичността и проверяване на информацията, съдържаща се в защитения носител на информация. Използваните формати за защитения носител на информация следва да са оперативно съвместими, включително по отношение на автоматизираните пунктове за преминаване на границите.
- (34) В Директива 2004/38/ЕО се разглежда ситуацията, при която на граждани на Съюза, или на членове на семейства на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, които не разполагат с необходимите документи за пътуване, трябва да им се предоставят всички разумни възможности да докажат чрез други средства, че са обхванати от правото на свободно движение. Тези средства могат да включват идентификационни документи, които се използват временно, и карти за пребиваване, издавани на такива членове на семейството.
- (35) Настоящият регламент спазва задълженията, залегнали в Хартата и в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Поради това държавите членки се насърчават да работят с Комисията за включване на допълнителни елементи, които правят личните карти по-достъпни и по-лесни за ползване от хората с увреждания, като например лицата с увредено зрение. Държавите членки трябва да проучат използването на решения, например мобилни устройства за регистрация, за издаването на лични карти на лица, които не са в състояние да посетят органите, отговарящи за издаването на лични карти.

- (36) Документите за пребиваване, издавани на граждани на Съюза, следва да съдържат конкретни данни, за да се гарантира, че тези лица се идентифицират като граждани на Съюза във всички държави членки. Това следва да улесни признаването на упражняването от страна на гражданите на Съюза на правото им на свободно движение и правата, присъщи на това упражняване, но хармонизирането следва да не надхвърля необходимото за преодоляване на слабостите в настоящите документи. Държавите членки са свободни да изберат формат, в който се издават тези документи, и биха могли да ги издават във формат, отговарящ на спецификациите в документ 9303 на ИСАО.
- (37) По отношение на документите за пребиваване, издавани на членове на семейството, които не са граждани на държава членка, е подходящо да се използват същият формат и същите защитни елементи, които са предвидени в Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954 на Европейския парламент и на Съвета¹. Освен че доказват правото на пребиваване, тези документи освобождават своите притежатели, които при други обстоятелства са задължени да притежават виза, от изискването да получават виза, когато придружават или се присъединяват към гражданина на Съюза на територията на Съюза.
- (38) В Директива 2004/38/ЕО се предвижда, че документите, които се издават на членове на семейството, които не са граждани на държава членка, следва да се наричат „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“. За да се улесни установяването на самоличността му, картата за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза следва да има стандартизирано наименование и код.

---

¹ Регламент (ЕС) 2017/1954 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2017 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни (ОВ L 286, 1.11.2017, стр.9).

- (39) Като се отчитат както рискът за сигурността, така и разходите, извършени от държавите членки, личните карти и картите за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза с недостатъчни защитни елементи следва постепенно да бъдат извадени от употреба. Като цяло срок за изваждане от употреба от десет години за личните карти и пет години за картите за пребиваване следва да бъде достатъчен, за да се постигне равновесие между честотата, с която документите обикновено се заменят, и необходимостта да се преодолеят съществуващите пропуски в сигурността в рамките на Съюза. Въпреки това, по съображения за сигурност, за картите, които не притежават съществени защитни елементи или не са машинночитаеми, е необходим по-кратък срок за изваждане от употреба.
- (40) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹ се прилага по отношение на личните данни, които трябва да се обработват в контекста на прилагането на настоящия регламент. Необходимо е допълнително да се уточнят гаранциите, приложими към обработените лични данни, и по-специално към чувствителни данни като биометричните идентификатори. Субектите на данни следва да бъдат осведомени за съществуването в техните документи на носителя на информация, съдържащ биометричните им данни, включително за достъпността по безконтактен начин на носителя, както и за всички случаи, при които се използват данните, съдържащи се в техните лични карти и документи за пребиваване. Във всички случаи субектите на данни следва да имат достъп до обработваните лични данни в личните им карти и в документите им за пребиваване и следва да имат право тези данни да бъдат коригирани чрез издаване на нов документ, когато тези данни са грешни или непълни. Носителят на информация следва да бъде с висока степен на защита и ефективно да защитава от неразрешен достъп съхраняваните върху него лични данни.

---

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (41) Държавите членки следва да отговарят за правилното обработване на биометричните данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 от събирането до включването им на носител на информация с висока степен на защита.
- (42) Държавите членки следва да проявяват особена предпазливост, когато си сътрудничат с външен доставчик на услуги. Това сътрудничество не следва да изключва отговорността на държавите членки, произтичаща от правото на Съюза или от националното право, за нарушения на задълженията по отношение на личните данни.
- (43) Необходимо е в настоящия регламент да се уточни основата за събирането и съхраняването на данни в носителя на информация на личните карти и документите за пребиваване. В съответствие със правото на Съюза или с националното право и като се съобразяват с принципите на необходимост и пропорционалност, държавите членки следва да могат да съхраняват други данни в носител на информация за електронни услуги или други цели, свързани с личната карта или документа за пребиваване. Обработването на такива други данни, включително тяхното събиране и целите, за които те могат да бъдат използвани, следва да бъде разрешено от правото на Съюза или от националното право. За тези цели всички национални данни следва да бъдат физически или логически отделени от биометричните данни, посочени в настоящия регламент, и следва да бъдат обработвани в съответствие с Регламент (ЕС) № 2016/679.
- (44) Държавите членки следва да приложат разпоредбите на настоящия регламент най-късно 24 месеца след датата на влизането му в сила. Считано от датата на прилагане на настоящия регламент, държавите членки следва да издават само документи съгласно изискванията, установени в настоящия регламент.

- (45) Комисията следва да докладва за изпълнението на настоящия регламент съответно две години и 11 години след датата на неговото прилагане, включително относно целесъобразността на нивото на сигурност, като взема предвид неговото въздействие върху основните права и принципите за защита на данните. В съответствие с Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹ Комисията следва шест години след датата на прилагане на настоящия регламент и на всеки шест години след това да извършва оценка на настоящия регламент въз основа на информация, събрана чрез специфични мерки за наблюдение, за да оцени реалното въздействие на регламента и необходимостта от последващи действия. За целите на наблюдението държавите членки следва да събират статистическа информация за броя на издадените лични карти и документи за пребиваване, които са издали.
- (46) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно да повиши сигурността и да улесни упражняването на правата за свободно движение на гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

---

¹ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (47) Настоящият регламент е съобразен с основните права и съблюдава принципите, признати по-специално с Хартата, включително човешкото достойнство, правото на неприкосновеност на личността, забраната на нечовешко или унижително отношение, правото на равенство пред закона и на недискриминация, правата на децата, правата на възрастните хора, зачитането на неприкосновеността на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни, правото на свободно движение и правото на ефективни правни средства за защита; също така, когато прилагат настоящия регламент, държавите членки следва да се съобразяват с Хартата.
- (48) Европейския надзорен орган по защита на данните и Агенцията за основните права представиха становища съответно на 10 август 2018¹ г. и на 5 септември 2018 г.²,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

---

¹ ОВ С 338, 21.9.2018 г, стр. 22.

² Все още непубликувано.

Глава I

Предмет, приложно поле и определения

Член 1

Предмет

Настоящият регламент укрепва стандартите за сигурност, приложими към личните карти, издавани от държавите членки на техните граждани, и на документите за пребиваване, издавани от държавите членки на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства при упражняване на правото им на свободно движение в рамките на Съюза.

Член 2

Приложно поле

Настоящият регламент се прилага по отношение на:

- a) личните карти, издавани от държавите членки на техните собствени граждани, съгласно посоченото в член 4, параграф 3 от Директива 2004/38/ЕО;

Настоящият регламент не се прилага за идентификационни документи, издадени на временна основа със срок на валидност по-малко от шест месеца;

- б) удостоверенията за актуална регистрация, издавани в съответствие с член 8 от Директива 2004/38/ЕО на граждани на Съюза, които пребивават над три месеца в приемаща държава членка и документите, удостоверяващи постоянно пребиваване, издавани на граждани на Съюза при подаване на молба в съответствие с член 19 от Директива 2004/38/ЕО;
- в) картите за пребиваване, издавани в съответствие с член 10 от Директива 2004/38/ЕО на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, и картите за постоянно пребиваване, издавани в съответствие с член 20 от Директива 2004/38/ЕО на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка.

Глава II

Национални лични карти

Член 3

Стандарти за сигурност/формат/спецификации

1. Личните карти, издавани от държавите членки, се изготвят във формат ID-1 и съдържат машинночитаема зона (MRZ): Тези лични карти се основават на спецификациите и на минималните стандарти за сигурност, посочени в документ 9303 на ICAO, и отговарят на изискванията, установени в букви в), г), е) и ж) от приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.

2. Елементите на данни, включени в личните карти, отговарят на спецификациите, установени в част 5 от документ 9303 на ИСАО.

Чрез дерогация от първа алинея номерът на документа може да бъде вписан в зона I, а посочването на пола на лицето не е задължително.

3. Документът носи заглавието „Лична карта“ или друго твърдо установено национално наименование на официалния език или езици на издаващата държава членка и думите „Лична карта“ на поне още един официален език на институциите на Съюза.
4. Личната карта съдържа на лицевата страна двубуквения код на издаващата картата държава членка, отпечатан в негатив, в син правоъгълник и ограден от 12 жълти звезди.
5. Личните карти включват носител на информация с висока степен на защита, който съдържа биометрични данни, състоящи се от портретна снимка на притежателя на картата и два пръстови отпечатъка в оперативно съвместими цифрови формати. За снемане на биометричните идентификатори държавите членки прилагат техническите спецификации, установени с Решение С(2018) 7767 на Комисията¹.

---

¹ Решение С(2018) 7767 на Комисията от 30 ноември 2018 г. за определяне на техническите спецификации за единния формат на разрешителните за пребиваване на граждани на трети държави.

6. Носителят на информация има достатъчен капацитет и способност, за да гарантира целостта, автентичността и поверителността на данните. Съхраняваните данни са достъпни по безконтактен и защитен начин, както е предвидено в Решение С(2018)7767. Държавите членки обменят информацията, необходима за удостоверяване на автентичността на носителя на информация и за достъп и проверка на биометричните данни, посочени в параграф 5.

7. Деца на възраст под 12 години може да бъдат освобождавани от изискването за даване на пръстови отпечатьци.

Деца на възраст под 6 години се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатьци.

Лица, по отношение на които снемането на пръстови отпечатьци е физически невъзможно, се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатьци.

8. Когато е необходимо и пропорционално с оглед на поставената цел, държавите членки могат да записват такива наблюдения и подробности, предназначени за използване в национален контекст, каквито може да са необходими съгласно тяхното национално право. В резултат на това не трябва да се намалява ефикасността на минималните стандарти за сигурност и трансграничната съвместимост на личните карти.

9. Когато държавите членки включват в личната карта двоен интерфейс или отделен носител на информация, допълнителният носител отговаря на съответните стандарти на ISO и не пречи на носителя на информация, посочен в параграф 5.

10. Когато държавите членки съхраняват в личните карти данни за електронни услуги като електронно правителство и електронен бизнес, тези национални данни са физически или логически отделени от биометричните данни, посочени в параграф 5.
11. Когато държавите членки добавят допълнителни защитни елементи към личните карти, това не трябва да намалява трансграничната съвместимост на тези лични карти и ефективността на минималните стандарти за сигурност.

Член 4

Срок на валидност

1. Личните карти са с минимален срок на валидност пет години и с максимален срок на валидност десет години.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да предвидят срок на валидност от:
  - а) по-малко от пет години за лични карти, издавани на ненавършили пълнолетие лица;
  - б) в изключителни случаи – по-малко от пет години за лични карти, издавани на лица в специални и ограничени обстоятелства и когато ограничението на срока на валидност съответства на правото на Съюза и националното право;
  - в) над 10 години за лични карти, издавани на лица на възраст 70 и повече години.

3. Държавите членки издават лична карта с валидност 12 или по-малко месеца, когато временно е физически невъзможно да бъдат снети отпечатащи от някой от пръстите на заявителя.

Член 5

Постепенно изваждане от употреба

1. Личните карти, които не отговарят на изискванията, установени в член 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от [десет години след датата на прилагане на настоящия регламент], ако тази дата е по-ранна.
2. Чрез дерогация от параграф 1:
  - а) личните карти, които не отговарят на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO или които не включват функционална MRZ, съгласно определението в параграф 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от [пет години след датата на прилагане на настоящия регламент], ако тази дата е по-ранна;
  - б) личните карти на лицата на възраст 70 и повече години към [датата на прилагане на настоящия регламент], които отговарят на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO, и които имат функционална MRZ, съгласно определението в параграф 3, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност.

3. За целите на параграф 2 функционална MRZ означава:
- а) машинночитаема зона, която е в съответствие с част 3 от документ 9303 на ICAO; или
  - б) всяка друга машинночитаема зона, по отношение на която издаващата държава членка изпрати уведомление за правилата, необходими за четене и показване на съдържащата се в нея информация, освен ако държава членка уведоми Комисията до [датата на прилагане на настоящия регламент], че няма капацитет за четене и показване на тази информация.

След получаване на уведомлението, съгласно посоченото в първа алинея, буква б) Комисията съответно информира засегнатата държава членка и Съвета.

Глава III

Документи за пребиваване за граждани на Съюза

Член 6

Минимална информация, която се посочва

В документите за пребиваване, когато се издават от държавите членки на граждани на Съюза, се посочва най-малко следното:

- а) заглавието на документа на официалния език или езици на съответната държава членка и на поне още един официален език на институциите на Съюза;

- б) ясно обозначение, че документът е издаден на гражданин на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;
- в) номерът на документа;
- г) името (фамилно и собствено име или имена) на притежателя;
- д) датата на раждане на притежателя;
- е) информацията, която трябва да бъде включена в удостоверенията за регистрация и документите, удостоверяващи постоянно пребиваване, издадени в съответствие с членове 8 и 19 от Директива 2004/38/ЕО;
- ж) издаващият орган;
- з) на лицевата страна двубуквеният код на издаващата документа държавата членка, отпечатан в негатив, в син правоъгълник и ограден от дванадесет жълти звезди.

Ако държава членка реши да сменя пръстови отпечатьци, съответно се прилага член 3, параграф 7.

Лица, по отношение на които снемането на пръстови отпечатьци е физически невъзможно, се освобождават от изискването за даване на пръстови отпечатьци.

Глава IV

Карти за пребиваване за членове на семейството, които не са граждани на държава членка

Член 7

Единен формат

1. При издаването на карти за пребиваване на членове на семейството на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, държавите членки използват същия формат като този, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954 и приложен с Решение С(2018)7767.
2. Чрез дерогация от параграф 1 картата носи заглавието „Карта за пребиваване“ или „Карта за постоянно пребиваване“. Държавите членки посочват, че тези документи се издават на член на семейството на гражданин на Съюза в съответствие с Директива 2004/38/ЕО. За тази цел държавите членки използват стандартизирания код „Член на семейството ЕС член 10 ДИР 2004/38/ЕО“ или „Член на семейството ЕС член 20 ДИР 2004/38/ЕО“ в поле за данни [10], съгласно посоченото в приложението към Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.

- 3 Държавите членки могат да въвеждат данни за употреба на национално равнище в съответствие с националното право. При въвеждане и съхраняване на такива данни държавите членки спазват изискванията, установени в член 4, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1030/2002, изменен с Регламент (ЕС) 2017/1954.

Член 8

Постепенно изваждане от употреба на съществуващите карти за пребиваване

1. Неотговарящи на изискванията на член 7 карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или до ... [пет години след датата на прилагане на настоящия регламент], ако тази дата е по-ранна.
2. Чрез дерогация от параграф 1 картите за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, които не са граждани на държава членка, несъответстващи на минималните стандарти за сигурност, установени в част 2 от документ 9303 на ICAO, или невключващи функционална MRZ, която да съответства на част 3 от документ 9303 на ICAO, престават да бъдат валидни при изтичане на срока им на валидност или в срок от ... [две години след датата на прилагане на настоящия регламент], ако тази дата е по-ранна.

Глава V

Общи разпоредби

Член 9

Звено за контакт

1. Всяка държава членка определя поне един централен орган, който да служи като звено за контакт във връзка с прилагането на настоящия регламент. Когато държава членка е определила повече от един централен орган, тя определя кой от тези органи ще бъде звеното за контакт при прилагането на настоящия регламент. Тя съобщава името на този орган на Комисията и на останалите държави членки. Ако държава членка промени определения от нея орган, тя информира Комисията и другите държави членки за това.
2. Държавите членки гарантират, че звената за контакт са запознати с относимите служби за информация и съдействие на равнище на Съюза, включени в единната цифрова платформа, създадена с Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета¹ и че те са в състояние да си сътрудничат с тези служби.

---

¹ Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета от 2 октомври 2018 г. за създаване на единна цифрова платформа за предоставяне на достъп до информация, до процедури и до услуги за оказване на помощ и решаване на проблеми и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 1).

Член 10

Събиране на биометрични идентификатори

1. Биометричните идентификатори се събират единствено от квалифицирани и надлежно оправомощени служители, определени от националните органи, отговорни за издаването на лични карти или карти за пребиваване, с цел да бъдат включени в носителя на информация с висока степен на защита, предвиден в член 3, параграф 5 за личните карти и в член 7, параграф 1 за картите за пребиваване. Чрез дерогация от първото изречение, пръстовите отпечатащи се събират единствено от квалифициран и надлежно упълномощен персонал на такива органи, освен в случаи на заявления, подадени до дипломатическите и консулските органи на държавата членка.

С цел да се гарантира съответствието на биометричните идентификатори със самоличността на заявителя, за всяко заявление заявителят се явява лично поне веднъж по време на процеса на издаване.

2. Държавите членки гарантират, че има въведени подходящи и ефективни процедури за събиране на биометрични идентификатори и че тези процедури са в съответствие с правата и принципите, установени в Хартата, в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето.

Ако възникнат трудности при събирането на биометрични идентификатори, държавите членки осигуряват наличието на подходящи процедури за запазването на достойнството на съответното лице.

3. Освен когато това се изисква за целите на обработването в съответствие с правото на Съюза и националното право, биометричните идентификатори, съхранявани с цел персонализация на личните карти или документите за пребиваване, се съхраняват при високо ниво на сигурност само до датата на връчване на документа, като при никой случай те не се съхраняват за повече от 90 дни след датата на издаване на този документ. След изтичането на посочения период тези биометрични данни незабавно се изтриват или унищожават.

Член 11

Защита на личните данни и отговорност

1. Без да се засяга Регламент (ЕС) 2016/679, държавите членки гарантират сигурността, целостта, автентичността и поверителността на данните, събирани и съхранявани за целите на настоящия регламент.
2. За целите на настоящия регламент органите, отговорни за издаването на лични карти и документи за пребиваване, се считат за администратор по член 4, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и носят отговорност за обработването на личните данни.

3. Държавите членки гарантират, че надзорните органи могат в пълна степен да изпълняват задачите си, посочени в Регламент (ЕС) 2016/679, включително по отношение на достъпа до всички лични данни и цялата необходима информация, както и достъпа до всички помещения или оборудване за обработка на данни на компетентните органи.
4. Сътрудничеството с външни доставчици на услуги не изключва отговорността от страна на държавите членки, която може да възникне от правото на Съюза или от националното право, по отношение на нарушения на задълженията във връзка с личните данни.
5. В личната карта или документа за пребиваване се включва информация в машинночитаем формат само в съответствие с настоящия регламент и националното право на издаващата държава членка.
6. Биометричните данни, които се съхраняват в носителя на запаметена информация на личните карти и документите за пребиваване, се използват само в съответствие с правото на Съюза и националното право от надлежно оправомощени служители на компетентните национални органи и агенциите на Съюза с цел проверка на:
  - а) автентичността на личната карта или документа за пребиваване;
  - б) самоличността на притежателя с помощта на пряко наличните сравними отличителни черти, когато представянето на лична карта или на документ за пътуване се изисква от закона.

7. Държавите членки поддържат и предават ежегодно на Комисията списък на компетентните органи с достъп до биометричните данни, съхранявани в носителя на информация, посочен в член 3, параграф 5 от настоящия регламент. Комисията публикува онлайн съвкупния текст на тези национални списъци.

Член 12

Наблюдение

До ...[12 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент] Комисията изготвя подробна програма за наблюдение на осъществените действия, резултатите и въздействието на настоящия регламент, включително въздействието му върху основните права.

В програмата за наблюдение се определя чрез какви средства и на какви интервали се събират данните и другите необходими доказателства. В нея се посочват действията, които трябва да бъдат предприети от Комисията и от държавите членки за събирането и анализа на данните и другите доказателства.

Държавите членки предоставят на Комисията данните и другите доказателства, необходими за такова наблюдение.

Член 13
Докладване и оценка

1. Две години и 11 години съответно след датата на прилагане на настоящия регламент Комисията докладва на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет за прилагането му, и по-специално за защитата на основните права и личните данни.

2. Шест години след датата на прилагане на настоящия регламент и на всеки шест години след това Комисията извършва оценка на настоящия регламент и представя основните констатации от нея в доклад до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет. В Доклада се обръща специално внимание на:
  - а) въздействието на настоящия регламент върху основните права;
  - б) мобилността на гражданите на Съюза;
  - в) ефективността на биометричната проверка при гарантиране на сигурността на документите за пътуване;
  - г) евентуално използване на картите за пребиваване като документи за пътуване;
  - д) евентуална по-нататъшна визуална хармонизация на личните карти;

- е) необходимостта от въвеждане на общи защитни елементи на идентификационните документи, използвани временно, с оглед на тяхното по-широко признаване.

3. Държавите членки и съответните агенции на Съюза предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на тези доклади.

Член 14

Допълнителни технически спецификации

1. С цел да се гарантира, когато е целесъобразно, че личните карти и документите за пребиваване, посочени в член 2, букви а) и в), отговарят на бъдещите минимални стандарти за сигурност, Комисията определя посредством актове за изпълнение допълнителни технически спецификации, свързани със следното:
  - а) допълнителни защитни елементи и изисквания, включващи повишени стандарти срещу преправяне и изготвяне на неистински документи;
  - б) технически спецификации, свързани с носителя на информация за биометричните данни по член 3, параграф 5 и тяхната сигурност, включително за предотвратяване на неразрешен достъп и улесняване на проверката на валидността;
  - в) изисквания за качество и общи технически стандарти за портретната снимка и пръстовите отпечатъци.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15, параграф 2.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 15, параграф 2, може да бъде решено, че спецификациите, посочени в настоящия член, трябва да бъдат секретни и да не се публикуват. В такъв случай те се съобщават само на органите, определени от държавите членки като отговарящи за отпечатването, и на надлежно оправомощените от държава членка или от Комисията лица.
3. Всяка държава членка определя един орган, който да отговаря за персонализацията на лични карти, и един орган, който да отговаря за персонализацията на карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, и съобщава имената на тези органи на Комисията и на другите държави членки. Държавите членки имат право да променят тези определени от тях органи, като са длъжни да информират Комисията и останалите държави членки за такива промени.

Всяка държава членка може също така да реши да определи един орган, който да отговаря за персонализацията и на лични карти, и на карти за пребиваване на членове на семействата на граждани на Съюза, и трябва да съобщи името на този орган на Комисията и на другите държави членки.

Две или повече държави членки могат също така да решат да определят един орган за тези цели, като трябва да информират Комисията и останалите държави членки за това.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 1683/95. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Ако комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 16
Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от ... [24 месеца след датата на влизането в сила на настоящия регламент].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател